

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 6. aprila 1927.

Št. 14.

Vsem našim volilcem!

Koroška slov. stranka je postavila sledeče kandidate:

Za državni zbor:

1. Poljanec Vinko, župnik v Škocijanu.
2. Vošpernik Ivan, posestnik v Podravljah.

Za deželni zbor:

1. Starc Ivan, župnik v Hodišah.
2. Dr. Franc Petek, zdravnik v Velikovcu.
3. Vošpernik Ivan, posestnik v Podravljah.
4. Poljanec Vinko, župnik v Škocijanu.
5. Gastl Anton, kmet v Štebnu pri Maloščah.
6. Kraiger Ferdo, kmet v Štebnu pri Globasnici.
7. Ogris Janko, kmet v Bilčovcu.
8. Wastl Martin, posestnik v Dobrli vasi.

Vodstvo Kor. slov. stranke.

Volimo sebe v njih!

Kakih osem strank se tepe za glasove na Koroškem. Tepe v pravem pomenu besede. Človek stoji ob strani in bi se smejal strankam in stranicam, ki si mečejo v govoru in listih očitania v obraz, da si misliš: Vse je zanič! Bi se smejal, če bi se ne spomnil: da pride na vsakega človeka na Koroškem povprečno 230 šilingov davka na leto. Da je ta davek hudo pridelati, ko ne moreš prodati ne žita, ne živine, ne lesa. Da ta davek vzdržuje 100.000 uradnikov pri pisalnih mizah in aktih, od osmih do dvanajstih, od dveh do petih. Da pa ni denarja za drugam, ki so mrtve brez kreditov. Da ni denarja za popravce cest, melioracije, regulacije rek itd. Da ni denarja za hrano dušam tvojih otrok, ki bi jim jo dajal učitelj, dober in razumljiv kot mati. — Nič nimamo res realnega za vse to, kar smo dali državi. Kriza je v gospodarstvu, kriza kriči po rešitvi. In sedaj se je oglasilo nebroj strank in ljudi, ki vedo za pot, kako prideš do belega kruha in brezskrbnih dni. Posvetil bi malo v to krdo in vsem pokazal z besedami nič boljših nasprotnikov, kaki so eni in drugi.

Einheitslista, ta zakon velenemcev s krščanskimi socijalci iz ene fraze: boj marksizmom. Postavlja načelo vere in nacijskega nazidavanja, a ravno v medsebojni zvezi zabriše vsako načelo. Dr. Angerer in Paulitsch, „Los von Rom“ in katoliški princip podlaga vsemu, kako gre to skupaj? Absurdum Einheitsliste že doslej v nedoslednosti svojega kompromisarstva ni ustvaril nič dobrega, ne v parlamentu, ne v deželnem zboru. „Arbeiterwille“ pravi, da je „die Eröffnung des Landhauskellers die einzige „Kulturtat“ der Einheitsliste“. — Morda, za nas Slovence gotovo.

In to je spoznal Landbund. Postavil se je na lastne noge, vrgel v svet besedo o kmetiskih interesih in pričakuje od tega ojače-

nja svojih vrst. „Politische Kindschöpfe und Komödianten“, imenuje nekdo v „Kärntner Tagblattu“ landbundovce. Morda, za nas Slovence gotovo. Prej liberalni Bauernbund pred vojsko ni nastopal samostojno. Bil je „Scheingebilde“ v stranki nemško svobodomislečih advokatov in profesorjev. In ta stranka se baha, da edino ona zastopa kmetске in delavske interese. Poglej delo landbundovskih poslancev v deželnem zboru v preteklih dneh. Trije predlogi poslanca Feiniga, ki brigajo izrecno naše kraje, pa že ti predlogi „überholt od unerledigt“. Ja, za zgornjekoroške Herrenbaure se je Landbund vselej potegnil, a v naše kraje nima po kaj priti, ker nam je malo nerodno, biti v družbi veleposestnikov in heimatschützerjev. Ker smo pač samo kmetje in samo Slovenci.

Pa bi šli k socijalnim demokratom. O ja, njih „Kleinbauernprogramm“ je dober in mi gremo za njim. Če bi drugega ne bilo, kar nas loči! Za finančni sistem Breiternerja, ki zida iz občinskih davkov stanovanjske hiše, mi nismo. Imamo druge potrebe, kot zidati hiše železničarjem in uradnikom. Potem diktatura, ki jo obljublajo socijalisti, če zmagajo. Ne, mi nismo zreli za Meksiko, smo preveč demokratični in vemo, da morajo v miru in slogi živeti vsi stanovi. Diktatura in štrajki, to ni po našem. Da vsled poštnega šoferja s kapo na glavi zastane ves dunajski poštni promet, to je vsekakor škandalozno. Da miruje vsled pretepa tam v Burgenlandu ogromno kolesje avstrijskega gospodarstva v veliko škodo ljudem in državi, to more povzročiti samo stranka, ki ima v svojih vrstah ljudi, ki so slepi za ljubezen človeka do bližnjega. Pač mora tako biti, če je vera privatna stvar, če je glavno jed in pijača, zabava in veselje. Nam je vera podlaga vsemu ne moremo biti prijazni ljudem, ki zidajo krematorije, propagirajo prosto ljubezen, uče v brezvero otroke. Ljudem, ki jim komandirajo peščica židovskih fantastov in

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Pri cerkvenih vratih v mali veži sta sedela cerkvena ključarja Mihevc in Pinar ter pobirala žito in surovo maslo, ki so ga darovali ljudje, in sicer žito, da se ne pripeti nesreča pri živini, maslo pa za večno luč, kajti tako je bilo od nekdaj, da je gorelo pred glavnim oltarjem vedno maslo kot večna luč. In stare navade se ne smejo odpraviti, pravijo stari župljani. —

Po maši je šla večina ljudi domov, posebno gospodinje, ki morajo danes skuhati že kaj boljšega. Posebnost je goveja juha, v katero je narezan suh domač kruh, dobro poprana in rumena od zafrana, nato pa govedina, narezana na krompirjev močnik. Skoro vsaka hiša ima danes gosta, ker sorodniki, prijatelji in znanci pridejo iz sosednjih župnij in te je treba pogostiti, ker so to prihodnjič vrne, ko se obhaja žegnanje v drugi župniji.

Le nekaj ljudi je šlo h Grajnarju in Kovaču v gostilno. Tam se dobi dobra običajna kislja juha, ki je dobra podlaga, da pijača prehitro ne škodi.

V zvoniku je začelo zvoniti, prihajale so procesije. Prva se je ustavila pri Kovačevem

križu in je prišla iz Žitare vasi, kateri so se pridružili tudi verniki iz Št. Lipša in iz Proboja. V Št. Lipšu ni bilo duhovnika in vernikom iz Proboja je Št. Vid predaleč, na Reberci pa je več maš in več veselja.

Bila je zbrana že precejšna množica, ki je čakala samo na prihod župnika Franca Tacol. Radovedno so že gledali nekateri doli po bregu, če se bliža njihov dušni pastir. In res, ravno sedaj se je pokazala njegova visoka postava. Poleg njega je stopal mežnar Furm, ki je nosil talar in koretl, oboje zavito v veliko modro barvano ruto, ter mali Tesnov, Silvester kot ministrant. Zbrana množica spoštljivo pozdravi gospoda župnika, ki si je brisal z visokega čela potne srage, ker pot je precej strma in solnce je že tudi pripekalo sem čez šentlipške rute.

Stari možje, ki so si privoščili vsak pipo tobaka, so stresli pepel na tla in spravili preljubljeno spremlevalko v notranji žep suknje. Množica je snela klobuke in začela se je pomikati procesija proti vasi. Urbanov oče so stopali za Vrenovim Tomejem, ki je nosil križ, in na glas molili rožni venec. Litanijske opravljali gospod župnik, ker so stari in jim že sapa nagaja.

Sprevod se je približal cerkvi. Pri vratih je čakal procesijo komendant, poškrpil vernike in župniku ponudil kropilnik v znak duhovnega bratstva, da se ga ta dotakne s tremi prsti in pokriža.

Od Baštlnovega križa se pomika pod Šimanovo goro po precej skalnati poti procesija iz Galicije. Glasno moli župnik Rohrmeister litanijske. Kar za njim je prišla letos šentvidska procesija z župnikom Kašparjem Hajnžičem, ker so prišli tudi Reberčani poleti v Št. Vid s procesijo.

Zadnja procesija pride iz Kaple. Videti so spredaj moški, katerim se pozna že takoj na postavi, da so doma iz goratih krajev. Široke klobuke držijo v rokah, na sebi pa nosijo močno obleko iz volne temne ali sive barve, na nogah pa okorne in težke čevlje. Skoro vsak nosi na levi strani šopek z nagelčkom, povezanim v rožmarin, muškat in roženkravt; zelena peresca pa so povlačena z drobnimi kosci zlate pene. Nekateri nosijo v ušesih uhane, male in tanke, navadno srebrne, bogatejši pa tudi zlate.

V sredi stopa župnik Valentin Prunner, mož v najboljših letih, lepe, velike, močne postave. Prijazno gledajo njegove oči, na obrazu se mu vidi neka posebna odločnost in samozavest. Čeravno gre v breg proti cerkvi, vendar moli na glas rožni venec z lepim, izvanredno močnim glasom. Za njim pa stopa ženski spol, mladi in stari. Večina nosi klobuke na glavi, pod katerimi je ruta pisane barve, ostala obleka pa je iz domačega sukna. Le nekatere imajo obleko iz finejšega blaga, ki se tudi bolj prilega k telesu, na glavi pa samo klobuke z različnimi okraski iz suhih rož. To so ženske

milijarderjev. Ki poznajo naše potrebe zgolj po knjigah, spisanih daleč od pluga in motike.

Sami smo se mučili iz dneva v dan za kruh in oblačilo, do danes in še jutri. Sami bomo tudi zastopali sebe v deželni in državni zboru. Da bodo nam vrnil, kar jim damo, za naše narodno gospodarstvo. Da nam bojo dali možnost, da se bodo naši otroci dvignili iz hlapčevskega duha v ljudi, zavedne kmete — Slovence. In še veliko stvari bo treba zastopati, tu in tam. To pa samo po naših domačih ljudeh, ki jim ni mar za korita, ampak gredo na čelu le zato, ker so dobri našemu kmetu, delavcu, obrtniku. Vrnimo jim milo za drago, volimo sebe v njih!

Volilni dogovor.

Volilni dogovor 1927. Politične stranke so imele na povabilo deželnega glavarja dne 28. marca razgovor in so se domenile v svrhu neoviranega volilnega boja sledeče: Zborovanja naj se ne motijo. Protigovornikov vodstva strank ne pošiljajo. Obisk nasprotnih zborovanj se odsvetuje. Snidejo se na zborovanju strankarski nasprotniki, naj se zborovanje ne moti ne s silo ne z nestvarnimi medklaci in podobnim. Ugovori naj se doprinesejo mirno in stvarno. Medsebojno odzemanje zborovalnih lokalov ali predhodno zasedanje teh po pristavih nasprotnih strank in na ta način povzročeno onemogočenje zborovanj naj izostane. Sta dve ali je več strank naročile isti lokal za isti čas, ima tista stranka prednost, ki je prostor prej naročila. Trganje, prepletenje in onečenje nasprotnih plakotov in nasilno zabranjevanje razširjanja letakov, glasovnic in drugega agitacijskega materiala naj se opusti. Volilni boj v besedi in pisavi naj bo stvaren. Vsak osebni napad na privatno družinsko življenje volilnih kandidatov naj se izloči. Kinogledališča ne služijo agitaciji. Stranke se obvežejo, da bodo ta dogovor v svojem tisku in v poročilih na podorganizacije dale na znanje in skrbne za to, da se bo povsod ravnalo po njem. Dogovor so podpisale: kršč. soc. stranka, kor. Landbund, kor. slov. stranka, Ständebund, velenenška stranka, narodno-soc. delavska stranka, socijaldemokratska stranka, razen komunistov.

POLITIČNI PREGLED

Jugoslavija. Napetost med Jugoslavijo in Italijo se je poglobila. Jugoslovanska vlada je celemu svetu izjavila, da je pripravljena na vsako mednarodno preiskavo ob jugoslovansko-albanski meji, da se pokaže neresničnost vesti, ki jih je roztrosila Italija o Jugoslaviji. Seveda se morajo preiskati tudi razmere v Italiji, česar pa se Lahij bojijo in ne pripustijo. Oni

iz trga Kapla, ki ne poznajo več navadne kmetijske noše.

V vznešenih besedah je slavil kapelški župnik na prižnici pomen današnjega dneva. Pozorno je poslušala zbrana množica ognjevite besede in če je bil kedo še tako utrujen od dolge poti in dela prejšnjega dne, mu vendar niso padle oči skupaj.

Medtem je imel mežnar Kolar veliko opravka. Izbral je osebe, ki so imele nositi pri pranganju bandere. Največjo je vedno nosil Jerin, mož krepke, trdne in visoke postave. Šoštar, Črneželj, Tonic in Blagoja so bili določeni, da nosijo nebo, Bukovnik pa križ, ki bi ga imel nositi pred procesijo. Za ministranta sta bila Pirčarjev Matej in Markovčev Tonej, dva brihtna fanta, a ravno tako tudi poredna.

Najsvetejše je nosil župnik Rohrmeister iz Galicije, mož že sivih las, častite resne postave, z zlatimi očali pod visokim čelom. Z jasnim glasom je zapel Pange lingua in sprevod se je jel premikati iz cerkve doli po poti do komendovskega gospodarskega poslopja. Moški so stopali lepo po dva in dva neposredno pred duhovniki in pevci; današnji pevski zbor so ojačili kapelški pevci. Za njimi so stopale ženske, najprej mlada dekletca v belih oblekah in z venci na glavi, nato večja dekleta, nazadnje pa doraščle ženske, ki so se vsule kakor ovce za pevci. Večkrat jih je pozval komendator, da naj drže red in se strnejo v pare, a kmalu so se razpršile in hodile kakor prej.

(Nadaljevanje.)

so za direktna pogajanja z Jugoslavijo, s čemur so tudi Jugoslovani zadovoljni. Medtem pa je v Albaniji položaj presneto resen. Albanci mobilizirajo in sicer pod komando italijanskih oficirjev. Če bi na strani Jugoslavije ne bila odločno Francija in deloma Anglija, bi Mussolini gotovo užgal ogenj vojne na Balkanu. V severni Albaniji se rodovi upirajo režimu Ahmed Zogu bega, ki se menda hoče z italijansko pomočjo pustiti izklicati za albanskega kralja. Vse same laške zvižace!

V Čehoslovaški republiki je izdala vlada odredbo, kako se naj izvaja službena pragmatika za poštne in železniške uslužbence. Pa ni se prej sporazumela glede te odredbe z organizacijami uslužbencev in sedaj grozijo ti s štrajkom.

V Italiji je imel v rimskem parlamentu slovenski poslanec dr. Besednjak velik govor, kjer je z ostrimi besedami napadel laško politiko proti slovenskim in hrvaškim manjšinam v Italiji. Posebno jih je povedal naučnemu ministru Fedeleju radi njegove šolske politike. Grajal je odpuščanje slovanskih učiteljev iz služb; Fedele je slovanske učitelje, ki se niso hoteli upisati v fašistovsko organizacijo, kar z družinami vred vrgel na cesto. Tako je rekel Besednjak: „Duh narodov je močnejši od vseh zakonov, ki ga hočejo omejevati, jezik naroda ni obleka, ki se lahko poljubno izpreminja in izmenjava... Na naši strani je krvna in plemenska pripadnost, narodnost, katere ne zatre ne denar, ne zakoni, ne upravne oblasti, ne materialna moč države... Edino, kar morete doseči pri naši deci, je prazno blebetanje, ki sčasoma izgine, ne da bi zapustilo najmanjšo sled v njeni duševnosti. Zato se bomo sedaj še vneteje in uspešneje borili proti vaši raznarodovalni politiki, kot smo se v preteklosti zmagovito borili proti stoletni avstrijski germanizaciji! — Res korajžne in lepe so te besede zastopnika naših bratov na Laškem, povedane pred grozečimi pestmi laških črnih srajc.

Kitajski dogodki. Potem, ko so Kantonci zasedli Šanghaj, je nastalo med evropskimi kolonisti veliko razburjenje. Evropski in ameriški kapitalisti so povsod razširjali vesti, kako Kitajci južne revolucionarne armade divjajo po Nankingu. Dosegli so s tem, da bo Amerika aktivno posegla v boje. Ameriške ladje že plovejo proti kitajski obali, angleške čete pa so obstreljevale Nanking in tam ubile 2000 Kitajcev. Seveda je s tem postalo sovražstvo proti Evropi v deželah na daljnem Vzhodu še silnejše in bo kmalu vzplamtelo do silnega požara, ki bo napravil konec vladi evropskih in ameriških velekapitalistov nad azijskim delavcem in kmetom.

Slovenci in Slovenke! Vse stranke grejo z najtežjo municijo v volilni boj. Taka municija pa veliko denaria stane. Naša stranka ga ima malo. Če hočemo zmagati, se moramo bolj postaviti. Zato, prispevajte vsi v volilni sklad! Pošljite na Politično in gospodarsko društvo v Celovcu, Viktringerring 26.

DOMAČE NOVICE

Prilagamo vsem naročnikom položnice in prosimo, da blagovolijo poravnati naročnino. Uprava.

Globasnica. (Nemška prireditelj.) Naši posili Nemci so dne 27. marca v gostilni pri Seifricu priredili dve igri z igralci, ki so jih od vseh vetrov skupaj zbornali. Na koncu so dodali domačini komičen prizor, ki pa je doživel popoln polom. Eden izmed igralcev je namreč predstavljal vinjenega orožnika v sedanji uniformi, ki se je opotekal, če tudi je bil v službi, po odru sem in tja. Prizor je vzbudil mnenje, da hočejo s tem nastopom pokazati, da se tako vede avstrijsko orožništvo, in povzročil vsled tega splošno zgražanje. Navzoče občinstvo zlasti inteligenca je ta prizor javno kritizirala. Marsikdo pa je sklenil, da se nemške prireditve v Globasnici nikdar več ne udeleži, in da se bo naših posili Nemcev izogibal predvsem na dan volitev, ko bodo Globašani z ogromno večino volili kandidate domače slovenske stranke.

Borovlje. Naša občina obsega sedaj pet volilnih okolišev, ki so razdeljeni sledeče: I. Kindergarten, obsega Bajtiše, Rute, Dole ter Borovlje hišne številke 130 do 199. II. Meščanska šola (Bürgerschule) obsega Kobel in Dobravo. III. Ljudska šola (Volksschule) obsega Borovlje štev. 1 do 129. IV. Ljudska šola v Podljubelju za Podljubelj in Podgoro. V. Gostilna Ratz za Kožentavro, Goriče, Kaplo, Strugo in Trnje. Za občinske volitve je postavila Koroška slovenska stranka sledeče kandidate: Valentin Vertič, puškar v Borovljah. Simon Valentin, slikar in posestnik na Strugi. Valentin Kometter, posestnik in trgovec, Borovlje. Peter Uznik, posestnik v Kapli. Jakob Košat Winkler, puškar, Borovlje. Blaž Kral, posestnik, Liple. Boštjan Borovnik, puškar, Borovlje. Matevž Čavko, krojač, Kožentavro.

Kotmara vas. Volitve so blizu. Voditelji vseh strank hite med ljudi z volilnimi shodi. Dne 19. marca je imel pri nas shod Landbunda direktor Simma (beri Zima). Slikal je brezupni položaj kmetov vsled davkov. Ja, gospod govornik, kdo pa je bil do sedaj na vladi in diktiral davke? Brez usmiljenja za kmeta! Einheitslista in v njej vi landbundovci! Pa Kärntner Bank! Zakaj niso zastopniki kmetov obvestili somišljenikov o slabem stanju banke? Marsikateri kmet bi znal svoj težko pridelani denar bolj porabiti in naložiti. Govornik je še omenil trgovske pogodbe s sosednimi državami. Dobro, smo proti uvozu kmetijskih pridelkov iz tujine, ker še svojo živino in žito komaj prodamo. A kaj pa naše tovarne, ki so vezane na izvoz? Radi konkurence nemške industrije se komaj držijo pokonci. Če odpremo meje za uvoz poljskih pridelkov, pa drugi tudi ne bojo kupili kaj od nas. Pa kaj potem z našimi „Arbeitslose“? Mi kmetje jih bomo plačevali? Dajte odgovor, gospod Simma! Govornik je zaključil svoj klavarni shod s par besedami o Einheitslisti, o nekdanjih najboljših prijateljih. Ja tja spadate še sedaj vi vsi, Herrenbauri in pa gospoda skupaj. Mi pa hočemo stran od brezvercev in tistega Herrenvolka in bomo volili moše, ki nas bojo zastopali v gospodarskem, narodnem in verskem oziru!

Bilčovs. (Volilno gibanje.) Tudi pri nas je postalo živahno. Volitve se bližajo in seveda so, kakor drugod, tako tudi pri nas vse stranke na delu. Celo komunisti hočejo biti nekteri. Čudno je res, slabši nam gre, v več strank se cepimo in iščemo izhoda iz težkega gospodarskega položaja. Toda, kdor sodi prav, bo rekel: Rešiti nas more le, če smo edini, da se medsebojno podpiramo, če smo verni in se zavedamo, da živi in vlada nad nami oni, ki je močnejši od sile sveta. Zatorej bodimo edini, stojmo kot do sedaj tudi za naprej s slovensko koroško stranko, katera je tudi katoliška. Le potem nje bomo poslali naše prave zagovornike na merodajna mesta.

Sele. (Socialistični agitatorji.) V Selah se mirno bližamo volitvam, nobenega posebnega razburjenja ni, domalega bi zdaj še komaj mislili na nje, ako bi ne bilo tujih agitatorjev, ki se trudijo v potu svojega obraza, da bi vjeli kaj glasov za svoje stranke. Tudi socialisti so nam začeli pošiljati agitatorje. Prišel je najprej eden prepisovat volilni imenik, pa šmenta, menda mu je pri prepisovanju vroče prihajalo, ko je videl, da bo v Selah le malo rdečih glasov. Ali od žalosti, ali od jeze ali res od žeje se je v gostilni tako upijanil, da je padel s stola in se prekucnil čez glavo. Seveda potem s pisanjem ni bilo nič. V nedeljo 26. marca se je vrnil in pripeljal seboj tovariša, znanega verskega odpadnika freidenkerja Justa iz Dol pri Borovljah. Imel bi se vršiti socialistični shod in več naših je šlo iz radovednosti tja. Toda agitatorja sta na naših obrazih spoznala, da se trdno držimo naše koroške slovenske stranke, zato si shoda sploh nista upala otvoriti in sta se pomalem tiho zmuznila iz sobe, češ, da ne znata dosti slovensko. Ta dvojna smola socialistov v Selah nekaj pomeni, namreč, da bo izid volitev zanje slab. Kolikor se more že zdaj presoditi, socialisti v Selah niti toliko glasov ne dobijo, kakor pri zadnjih volitvah. Kdo bi tudi mogel dati svoj glas tej brezverski stranki! Pameten kmet in delavec te stranke ne more voliti, ker ni bila nikdar za kmeta. Če bi dobila še večjo moč v državi in vlado v svoje roke, propade kmečki stan in to bi bil

hud udarec tudi za delavce. Na dan volitve se bo v Selah lahko pelo:

Oglasi se volivcev več sto:
Nam socij poslanil ne bo!

Celovec. Dne 2. aprila je bil promoviran na univerzi v Gradcu za doktorja vsega zdravilstva gospod Franc Kušer. Mladi doktor je sin upravitelja benediktinske kleti v Celovcu. Čestitamo!

Železna Kapla. (Stari zločini.) Vsem v okolišju je znano, da sta se našla že pred leti dva ustreljena gozdarja. Kakor poroča „Kärntner Volksblatt“, prihaja luč v ta zločin. Osumljeni Kašpar Močovnik, ki je bil nastavljen kot lovec pri Orsini-Rosenbergu ter Taurerju, je nanašjen od svoje pastorki, katero je pretepal, da je ona tedaj še kot sedemletni otrok gledala umor. Umor Amlacherja je zločinec menda že priznal ter pri tem izpovedal še več reči, ki krožijo med ljudstvom. Zaslišanih bo več prič. Eno je gotovo: da je Močovnik že s sedmimi leti predkaznovan in imel že več kazni. V prisotnosti orožnika je že nekdanj zabodel pričo zoper njega z lovskim nožem. Da je nastavila gozdna direkcija Ženek in Taurer, ki sta vedela o teh kaznih, takega človeka, je našim kmetom nerazumljivo. Tudi je kočljivo vprašanje, kako je mogoče, da je izstavilo okrajno glavarstvo Velikovec takemu človeku orožni in lovski list. Ja, če pride gozdna direkcija ali Taurer k vladnemu svetniku, gre vse. Drugi pa se preišče do ledvic, če ni kakega vzroka za odklonitev.

Ljubljana. Čg. župnik Gabron leži bolan v Leonišču v Ljubljani. Če kdo iz naših krajev pride v Ljubljano, naj ga obiše!

Šmihel pri Pliberku. Pri nas je vse mirno. Niti opaziti ni, da bojo kmalu volitve. Še agitatorjev nemških strank ni k nam. Jih ni bilo, ko nam je šlo slabo, pa jih ni treba, ko bomo dajali naše glasovnice iz rok. Pa nam res ni treba voliti krščanske-berzverske Einheitsliste, liberalnega „strammdeutsch“ Herrenbauernbunda ali pa celo socialistov, sužnjev dunajskih židov. Na svoji zemlji smo mi gospodarji in se bomo pustili vsepovsod zastopati od ljudi, ki so naše krvi in naše volje. Naše geslo je: Vse za vero, rod in dom! In zato ni čudno, da zgleda, da bomo pri teh volitvah precej več glasov dobili za slovensko stranko kot zadnjič, v naši občini. Le korajžjo!

Tako je prav, kot delajo na nekaterih krajih v Podjuni, da se namreč zberejo ob nedeljah vaški zaupniki naše stranke in se prav priateljško pomenijo o volilnem gibanju. Na ta način se tudi veliko lažje razdeli delo ter se določi vsakemu svoj delokrog, da bo na dan volitve vse v redu. Pri takem pomenku se pa tudi lahko določijo smernice nastopa in pobijejo lažnjive trditve nasprotnih strank, ki gredo za tem, da spravijo razdor v naše vrste. Tudi glasovnice bo treba raznašati in radi tega se naj že sedaj določijo osebe, ki bodo sprejele to težavno nalogo. Mi Slovenci nimamo avtomobilov na razpolago kot komunisti in radi tega bo treba pač samo nabikati škornje in hoditi od hiše do hiše. Čas je kratek in še je čas, da se o teh stvareh, ki so važnega vpliva na našo disciplino in izid volitev, posvetujemo in uredimo tako, kot zahteva položaj v vsakem kraju. Vsaki človek mora vedeti, kje bo oddal glasovnico za Koroško slovensko stranko.

Bela. (Volilno gibanje.) Ljudje postajajo sladki; še taki, ki so še pred kratkem pobirali podpise, da bi se ne mogla vršiti slovenska igra v Železni Kapli! Vsakdo se prilizuje, da bi zvalil ljudi v svoj tabor. Landbundovci pridigujejo, da bo treba držati s kmeti, in pozabljajo, da so nam do sedaj pošiljali edino par nemških govornikov, katere smo morali poslušati, drugega pa nič. Pa so še mislili, da so nam bogve koliko pomagali, v resnici pa smo jim morali mi sami pomagati iz zadrege, da so se mogli sporazumeti. To še ni pravo prijateljstvo in radi tega tudi sedaj ne moremo z njimi glasovati. Dolžni so nam še veliko naprav, praktičnega gospodarskega poduka, kot se vrši na nemških tleh, in to bomo zahtevali mi v svoji slovenski stranki, kateri bomo dali moč, da se bo za to potegovala. Tudi sociji so sladki, gredo na roko pri občini in celo drugod, ker so še v manjšini. Z lepimi besedami pa je lažje va-

biti kot z nasiljem in radi tega nam še nudijo prostore v kinu, da bi se s časom naučili dosti nemški in bi mogli med nami agitirati za socijaldemokratsko stranko. Do sedaj je težko agitirati, ker govorijo vedno nemško, mi pa jih še ne razumemo. Tako zgleda pravo prijateljstvo. Povsod se skriva še poseben namen. Tudi Einheitslista bo poskušala dobiti naše glasove, to je ona krščanska nemška stranka, ki se je zvezala z velenemci lutrovske vere in je nam posebno nenaklonjena. To so naši glavni neprijatelji, katere bo treba spoznati, da si ne nakoplujemo sami še večjih sitnosti na glavo. Zberimo se spet v svoji stari stranki, ki nam gre na roke in hoče zboljšati naš položaj in oddajmo svoje glasove edino koroški slovenski stranki.

Dunaj. Na letošnjem velesejmu je bilo po poročilih listov 400.000 obiskovalcev in je s tem dosežen rekord vseh dosedanjih dunajskih sejmov. — Češka manjšina na Dunaju bo slednjič dosegla izpolnitev dolgoletne želje. V dvanajstem okraju bodo imeli Čehi svoje stalno gledališče, teater „Philadelphia“. Zaenkrat bodo igrali vsako soboto in nedeljo zvečer. Prva predstava bo 9. aprila in bojo igrali „Prodano nevesto“.

Kapelški punt, ki prihaja kot podlistek v našem listu, se bo kmalu razvil v mično povest, v kateri bodo igrali vlogo predniki še sedaj živčih kmetov po Lobniku, Lepeni, Beli in Remšeniku ter nekaj tržanov. Anka Hribnikova in Piskernikov Tomej igrata lepo in tragično vlogo ljubečih src, postavijo pa se tedanji župan Vegl iz Lobnika, sodnik in župnik v Kapli ter mnogo drugih oseb kot Pavlič, Pasterk, Vrbnik, Miklav, Kozamurnik, Vivoda, Jurjovc, Lipuš itd. Pri čitanju se bomo spomnili starih časov in spoznali naše prednike, ki so stali trdno v boju za staro pravdo.

DRUŠTVENI VESTNIK

Bilčovs. (Občni zbor „Bilke“.) Dne 20. III. je imelo naše kat. slov. izobraževalno društvo svoj redni občni zbor. Dasi smo imeli predpoldne zelo dobro obiskanih shod čg. Poljanca, ki se je moral vsled velike udeležbe vršiti na prostem, se je vendar zbralo popoldne precejšnje število članov društva na občni zbor. Dosedanji predsednik g. Janko Ogriz je otvoril občni zbor s pozdravom na navzoče. V svojem nagovoru je omenil, da je ravno 15 let od tega, odkar imamo v Bilčovsu izobraževalno društvo. Hvaležno se je spominjal onih, ki so po svoji zavednosti in delavnosti poklicali društvo v življenje. Med neagilnejšimi ustanovitelji društva so bili pač člani prvega odbora s svojim predsednikom Antonom Kuriselo, ki je žrtvoval mnogo časa. Ravno tako tudi naš podpredsednik Valentin Kropivnik, nadalje rajni čg. župnik Teul, potem v vojni padli Jozej Martič, pd. Kovač v Želučah ter rajni mežnar Franc Kapus, ki je pustil svoje življenje v vojni. Naše priznanje pa zasluži tudi g. Gregor Jerolič, pd. stari Kržej, ki je bil tudi član prvega odbora. Vsem tem se imamo zahvaliti mlajši za one dobrine, ki jih sedaj imamo od društva. — Leta 1926 je imelo društvo 105 članov. Odseki so štirje: dramatični, pevski, ženski in mladeniški. Odbor je imel 4 seje. Vprizorili smo dve igri: Revček Andrejček in Dekle z biseri. Napravili smo dva izleta: v Št. Jakob, kjer smo ponovili igro Dekle z biseri, in v Hodiše ob priliki blagoslavljanja doma sv. Jožefa. Imeli smo tudi lepi prireditvi: mladinski in materinski dan. Knjižnica šteje 196 knjig, prebralo se jih je 204. Naročenih je več listov. Blagajna izkazuje 650,06 S dohodkov in 415,10 šilingov izdatkov. Za predsednika društva se je izvolil Boštjančič Jakob, ostali odbor se je potrdil stari. Govornik z Dunaja je nato razložil vomen in bistvo izobrazbe ter nalogo društva. Pevski zbor je s par lepimi pesmi zaključil občni zbor.

Za druge denar, za nas nič. Iz deželne proračuna so dobili v prosvetne namene: Musikverein v Celovcu 3600 šilingov, deželni muzej 1700, deželno gledališče 10.000, zgodovinsko društvo 1000, Studienbibliothek 600, Heimatmuseum 1000. Za popravo cerkve v Luggau se je dalo 800, za škofovsko palačo v Strassburg 200, za Gurker Domverein 1500, za nakup slik 2820, za popravo muzeja 12.000 šil-

ingov. Deželni proračun izkazuje za prosveto znesek 79.870 šilingov ali 798 milijonov kron. Ta denar se zbere od davkoplačevalcev, tudi od Slovencev. Ne dobijo pa od tega ničesar. Vse gre v žrelo nemške gospode, ki si ustvarja kulturo na našo škodo. Nočejo upoštevati naše želje, da bi se izdala slovenska priloga gospodarskega lista! Nočejo nič slišati o tem, da bi podpirali naše knjižnice, iz katerih bi zajemali prosveto! Nočejo nam dati sredstev, da bi si mogli popraviti lastne cerkve! Da bi raziskovali lastno zgodovino v slovenskem delu Koroške. To se mora nehati in naloga bodočih naših poslancev in naše stranke bo, da se zavzamejo ponovno za te naše pravice. Podpirajmo to pravično zahtevo s tem, da glasujemo na dan volitve vsi za Koroško slovensko stranko! Le na ta način izpodkopljemo krivici tla in si opomoremo tudi mi!

ŽENSKI VESTNIK

Nageljni.

Čudovitejša od slovenske besede je slovensko srce: trdo na pogled in kakor da ne zna govoriti: a se po cvetlicah, svojih ljubljankah razodeva. Ali si že slišal srečo, ki te pozdravlja s cvetočih oken kmečke domačije? Tam za tistimi okni prebiva tihi čudež blagoslovljenega zadovoljstva, tam v zavetju zelenja in cvetja vriskajo, molijo srčne skrivnosti v majniško jutro in temni večer:

Fajgelček, nageljček, rožmarin
— iz tega ti pušlec nardim!

Zares je nekaj naših slovenskih domov, kot jih ne najdeš nikjer več na svetu: iz okenj lije zelen se po steni, rudeče se peni, naš nagelj, cvet poštenih src slovenskih deklet. In da bo domov in cvetja še več, dekleta, vam bom napisala par dobrih besed o nageljnih.

Poznamo tri glavne skupine nageljnov: nava d n i v r t n i n a g e l j, ki ga vzgajamo iz semena in prezimimo zunaj na vrtu. Potem ponavljaj ali remontan t, ki ga razmnožujemo s semenom ali s potaknjenci in ki dolgo, ponovno cveti. Slednjič še lončni nagelj, ki ga razmnožujemo s semenom, potaknjenci in grebenicami (Propfreis).

Nava d n i v r t n i n a g e l j se seje v aprilu in maju v hladne gnojake, zabojčke ali lonce pod steklom ali pa tudi na planem na priprave vrtna grede. Glede zemlje ni izbiren, dobro obdelana in propustna naj bo. Ne smemo ga gnojiti s svežim hlevskim gnojem; najboljša je zemlja, ki je bila gnojena pred enim letom. Vrtni nagelj rabi svež, čist zrak, nižjo, enakomerno toploto in ob cvetju polno svetlobo. Naj bo nasejan v zavetnem, a zračnem kraju, kjer vlada jutranje solnce in ni ostrih vetrov. Preko zime ga pustimo brez odeje, samo ob hudem mrazu ga pokrijemo s smrečjem. Spomladi odstranimo rumene in odmrle liste, obenem ga okoplamo. Do junija se razvijejo krepki, bujni grmiči, ki jih je dobro, rahlo privezati na palčice. Popki razvijejo tem lepše in močnejše cvete, če na slabotnih steblih pustimo le po en, dva popka, a ostale takoj odščipamo. Ko prično cveteti, odstranimo vse pomanjkljive (enostavne) in razpočene cvetove. Tako preprečimo, da bi te napake podjedoval seme. V juniju počno cveteti nizki d u n a j s k i n a g e l j n i, ki nimajo baš velikih cvetov, a razvijejo obilo cvetja v bujno pestrih barvah. Njim sorodni so nageljni Grenadin (Granat) z enostavnim in pitanim cvetjem. Cveto 8—14 dni pozneje in zelo duhte. V juliju cveto visoki pitani nageljni, z eno- in večbarvnimi cvetovi.

Ponavljaj ali vedno cvetoči remontan t n i n a g e l j n i se krepko obrastejo, ne razvijejo naenkrat toliko cvetja, zato pa dolgo in neutrudno cveto. Vzgaajo se podobno kot vrtni iz semena; če jih prezimimo, jih moramo v septembru vlončiti in spraviti pred mrazom v zračne, svetle sobe. Najhvaležnejši nagelj te sorte je Ch a b a u d (izgovori šabo). Ta že v prvem letu po setvi v petih mesecih razvije množico najlepšega in velikega cvetja v bujnih barvah in oblikah, vse dotlej, da pritisne jesenski mraz. Prenese mnogo vročine in suše. Sejemo ga lahko že januarja in februarja pod steklom. Potem cveti do julija in septembra. Dobro je napraviti več zaporednih setev. Na prosto ga presajamo, kakor hitro mine nevarnost mrzlih spomladnih noči. Najbolj raste na globoko obdelani in pripravi zemlji (peščeni ilovki, zagnojeni z dobro razkrojenim hlevskim gnojem), ki ima zračno in solčno lego. Koncem junija poženejo prvi popki. Vse rastline s enostavnimi ali pomanjkljivimi cvetovi odstranimo, radi zlahtnejših sosed.

Med remontan t n i n a g e l j n i m i so tudi prvovrstne sorte za vzgajanje v loncih, ki skrbno

negovani cveto tudi pozno jeseni in rano spomladi. Prihljubljeni so drevesasti nageljni z olesenimi stebli. Posebna vrsta so viseči ali gorski nageljni, ki jih prezimimo v hladni sobi, kjer ne zmrzuje. Omenim še binkoštno nageljno (Federnelke), ki se uporabljajo na vrtovih za obroke gredic. So nizki in krepke rasti, neizbirčni in neobčutljivi ter razvijajo v maju in juniju veliko duhtečega cvetja, ki služi za porezanje. Razmnožujemo jih s potaknjenci, ki jih napravimo takoj, ko odcveto, ker tedaj v juliju so poganjki v polnem soku in ne premladi, ne prestari. Razmnoževanje s semenom se ne priporoča. Vzimovati jih ni treba, zunaj jih lahko pustimo in le v zimah brez snega jih pokrijemo s smrečjem. Vzdrže na vrtu po šest in več let in se razkošati, da je na enem grmičju po sto cvetov.

To vam za danes povem o nageljnih, dekleta! Prihodnjič vam bom še kaj napisala o zemlji, ki je primerna za lončke in rožice v njih.

Se nekaj imam na srcu, dekleta! Če greste skozi Št. Janž v Rožu, vidite pri Tišlarju iz okna viseti krasne kite rudečih nageljnjev. Da bi bilo pri vseh domovih naših slovenskih deklet tako! Da bi se povsod svetil nagelj, ta najlepši simbol slovenstva! Roža, ki ga ni pregnalo iz naših oken nemško nasilje in ga ne bo.

Po Mladiki priredila Milka.

GOSPODARSKI VESTNIK

Varčevati na stroških.

V kmečkem gospodarstvu se vedno in povsod le povdarja, da se naj poveča produkcija, ki bo povzročila tudi večje dohodke. Nedvomno je v tem nekaj resnice, ker brez zaloga ne more nihče prodajati, še bolj resnično je pa tudi, da velika ponudba znižuje cene, kar spet pride le kupovalcem v prid, ne pa prodajalcem. Pri naši organizaciji prodajanja, ki se še vzdržuje izza starih časov, je pa veliko stroškov, ki morajo biti tudi poravnani. Znano je, da prijadra ob semenjskih dnevih v mesto veliko kmečkega ljudstva z jerbasi v rokah ali z vozovi, se postavijo v dolgo vrsto na odkazanem prostoru, katerega morajo še odkupiti, in potem začnejo prodajati na ta način, da spodbija eden v škodo drugega cene v veliko veselje mestnih kupovalcev. Že način, da mora stati pri vsakem jerbasu jajc ali masla ena oseba in navadno lastnica sama, zahteva velike stroške na času in ako se vračunajo še večji stroški vožnje na železnici ali s konji, potem se ni čuditi, da se dobiček skrči tako, da ne ostane nič. Doseglo se je samo to, da se je prodalo blago, katerega si je mogoče pritrvalo od ust kmečko ljudstvo, ker se boljše blago prodaja in slabše porabi v lastnem gospodarstvu.

Ponudba na slepo srečo povzroči vedno stroške ter se more primerjati z loterijo. Mogoče se bo blago prodalo, mogoče tudi ne. Lastnik pa je že imel stroške, ko ga je stavil na ponudbo, stroške pa mu nihče ne povrne, ako blaga v resnici ne proda. Par ur daleč pripeljejo kmetje voz drva na prodajo in čakajo celi dan, da se oglasi kupec. Kakšna zamuda na času in koliki stroški! Konj mora dobiti krmo in tudi človek mora nekaj prigrizniti, če ravno ima svoj lastni nahrbtnik. Tudi ta ni zastoj in tega se je treba v gospodarstvu zavedati. Pa tudi moralno se trpi škoda, ker se na ta način delavno kmečko ljudstvo privadi postopanju in čakanju, kar je spet prva stopnja k lenobi. Tako zgleda naša kupčija, vkoreninjena že s tisočletno navado v našem ljudstvu.

Moderna tehnika in trgovina pa sta stopale hitrih korakov naprej. Prva je iznašla aparate, s katerimi se kakovost vsakega blaga natančno določi po vsebini in vrednosti. Druga je uvedla nove načine prodaje, na katerih se prihranijo veliki izdatki. Reklama in inserati po časopisih bi lahko privabili kupce, da bi ne bilo treba prevažati blaga brez gotovih odjemalcev. Še bolj pa bi bila organizacija prodajalcev na ta način, da stopijo skupaj in določijo osebo, ki bo prodajala blago. Za več ljudi skupaj, ker se pri tedenski prodaji blago le počasi nabira. Ta način bi imel prednost, da se varčuje na stroških in da se zmanjša konkurenca pri ponudbi. Sloni na zaupanju in to bi se lahko doseglo, ker se združijo le osebe, ki

imajo medsebojno zaupanje in pridelajo mogoče svoje pridelke tudi pod istimi okolščinami in po enaki kakovosti, da razlika ne pride v poštev ali se z lahkoto izjednači. To bi bila navadna trgovska družba v svrhu skupnega razpečevanja blaga in ako bi se dosegel za celo vas sporazum v tem smislu, bi se lahko mislilo na to, da se najamejo stalni prostori na kraju prodaje in poverila naloga prodaje eni zaupni osebi. Zapadne države delujejo v tem smislu in kažejo večje uspehe, ker je jasno, da si kmečki stan opomore samo tedaj, ako bo svoje pridelke tudi spravil v denar in to s čim manjšimi stroški. Čisti dobiček se mora povečati, to je pa samo mogoče tedaj, ako odpadajo stroški, ki sedaj obremenjujejo blago vsled slabe organizacije v prodaji. Kmeta veseli, ko si ogleduje sad svojega truda, veselijo ga polne vreče, a ko bi moral sad svojega truda spraviti v denar, tedaj odpovejo njegove zmožnosti in nasede trgovcem in drugim obrtnikom.

Vzrok leži v tem, ker se ne ozira na trgovsko stran svojega delovanja in ker se ne mara družiti, kakor zahteva položaj. Trgovci imajo svojo organizacijo, ki jim gre na roko, da si medsebojno ne izpodkopavajo tla in izključujejo oči, kmet pa misli stati sam v sredi organiziranega ljudstva, ker mu ponos ne dopušča, da bi se združil. Posledice čuti na svojih rameh!

NAŠE KNJIGE

Mohorjeva družba.

Ali ste se že vpisali za to leto v našo staro, častljivo bratovščino sv. Mohorja? Kdor se še ni, naj pohiti. Še je čas. Da boste vedeli in z večjim veseljem spet pristopili tej zgolj književni družbi, vam pojasnimo, kake knjige si letos lahko izberete: Dvojno ceno imate, in sicer ali plačate 2,50, ali pa 4 šilinge. Na izbiri so vam sledeče knjige:

1. Koledar za leto 1928. V tem koledarju boste imeli 2 lepi povesti, eno iz domačih krajev, drugo iz Indije iz pragozda. Razen teh bodo v koledarju gospodarski članki, posebno lep in poučen pregled po svetu, za otroke lepe, slikane koroške uganke in še mnogo drugega berila.

2. Večernice. Te bodo prinesle: najprej povest (Detele) Vestin zakon. Pretresljiva zgodba, kako je trpel sicer zvest in pošten, pa vendar prestrog policijski uradnik, ki je bil v prevelikem ognju za svojo službo nekako soudeželen ob smrti svojega lastnega nečaka in ga je potem vest pekla. Kako jo je skušal potolažiti, kako je prišel potem sam v smrt — od sina istega svojega nečaka. Pretresljiva povest iz časov po svetovni vojski! Druga povest nam opisuje (Finžgarjeva je), kako je trden in pošten kmet zasnubil svojemu sinu pošteno, a revno deklico, kako se je pa zavoljo napuha drugih sinov družina razbila in jo je šele smrt mlade pa tako blage gospodinje spet spravila. Ginljivi dogodki so popisani. In še tretja vesela slika je v Večernicah, o ministrantu Ivanu.

3. Knjigo povest Moj mali Hlaček. To je povest otroka iz mesta, ki ima sicer dobro mamico, oče pa je na morju. Zato pa mlado ženo nekdo zalezuje. Sinko je njen angel varih in nazadnje tudi očeta, ki so mu mamico po krivem tožili, z njo spravi. Silno ginljiva je ta povestica, mojstersko pisana!

4. Še knjigo Jurček Kozamurček. Kaj pa ta? Kdo ni še nikoli gledal pridnih mravelj? Vsak, kajne. Toda, kdo jih je preštudiral, kako gospodarijo, kako delajo, se vojskujejo in skrbje za narod? Veliki učenjaki se po celo življenje raziskavali samo mravlje. Glejte, ta povest nam pripoveduje, kako je leni fant želel, da bi postal mravlja, kjer bi samo lenaril in se sprehajal. Pa se je res spremenil v mravljo in služil potem v mravljišču in delal še vse drugače, kot mu je bilo treba delati doma, dokler se ni spet povrnil v očetovo hišo in postal najpridnejši deček iz prejšnjega lenuha. Povest je ilustrirana z lepimi slikami in je kakor nalašč za otroke, pa jo bodo odrasli s prav takim veseljem brali.

5. Knjiga Katoliška cerkev pa vam je znana. Od koroškega rojaka je, dr. Ehrlich.

6. Vere mi dai, o Gospod! Tak je naslov lepemu molitveniku. Vezan bo, čisto na novo spisan in je namenjen zlasti dekletom in fantom. Zelo pripraven in res nekaj posebnega bo ta molitvenik, ki ga prav posebno priporočamo.

Te knjige torej dobite in kakor rečeno: kdor plača 2,50 S, dobi sledečih 5 knjig: Koledar za leto 1928, Večernice, Moj mali Hlaček, Jurček Kozamurček, Katoliška cerkev.

Kdor pa plača 4 šilinge, dobi vrhu tega še vezan molitvenik.

Rok za nabiranje članov se za Koroško podaljša do Velike noči!

Listnica uredništva.

Več Slovincem v Žitari vasi v vednost. Iz zanesljivega vira smo zvedeli, da je prvi dopis o igri „Miklova Zala“ bil pisan iz osebnega nasprotstva. Ponovno izjavljamo, da je dopis brez vednosti uredništva bil objavljen.

Za tiskovni sklad so darovali: Šenk Franc, Št. Jakob v R., 5 S; Veršnjak Franc, Podkrnos, 1 S; zbirka vesele družbe pri Smeričniku v Borovljah 15,10 S; Hebein Marija, Št. Martin pri Rožku, 1 S; neimenovana 10 S; Rupej v Velinji vasi 3 S; Pomuč v Bilčovsu 2,12 S; Mežnar v Bilčovsu 50 g; Štih Josip, Bilčovs, 5 S; Ogris Janko, Bilčovs, 5 S; Seher Janez, Velinja vas, 1 S; Baštei v Branči vasi 2 S; Kajžič v Branči vasi 40 g; Rupič v Branči vasi 1 S; Pavl Znidar, Želuče, 1 S; Kati Sitar, Želuče, 1 S; Mlinar v Želučah, 40 g; Činkman v Želučah 1 S; Val. Martič v Želučah 2 S; Janežič v Želučah 1 S; Tavžajinja v Želučah 1 S; Florijan Špicar, Koviče, 1 S; Ščedla, Koviče, 1 S; mladi Vah v Kovičah 1 S; Dovnik v Stranjah 1 S; Strajnik v Stranjah 1 S; Marnik v Kajzazah 2 S; Putnar v Kajzazah 1 S; neimenovan, Št. Ruprecht, 3 S; Klub koroških Slovencev v Mariboru 400 dinarjev. — Vsem darovalcem iskrena hvala!

Pristno

bučno

olje

razpošilja v kantah in v sodih

Tovarna bučnega olja

J. Hochmüller, Maribor, SHS.

Dobi se tudi pri

Francu Schnabl, Št. Ruprecht pri Celovcu.

Derovci!

Zavod (Anstalt) Dr. Pečnik, za lažjo dero, jetiko, na gori Janina, občina Sečovo, pošta Rogaska Slatina, Štajersko, SHS. Pišete po prospektu!

Slovensko izobraževalno društvo v Podjurbelju

priredi v nedeljo dne 10. aprila popoldan igro

Lovski tat

pri Cingelcu na Trati.

Vsi iskreno vabljeni!

ODBOR.

Kajža

z lepim sadnim vrtom, 3 johe lesa, vse v najboljšem stanju, se radi družinskih razmer po ceni prodaja. Naslov pove upravništvo lista.